

Kis szkolatábor

2014. augusztus 1–4-ig rendezték meg a „kis szkolatábor” becenevet viselő eseményt. A gödöllői szkolatáborok intézménye már tizenöt éves múltra tekint vissza, az elsőt 2000-ben rendezték meg azzal a céllal, hogy a különböző helyeken működő szkolák számára az intenzív munka helyszíne lehessen. Az egészen kezdőknek lehetőséget kínált és kínál —a gyakorlottabbak segítségével— teljesen új liturgikus-zenei formák megismerésére, úgymint a zsolozsmaéneklésbe, zsoltározásba való bevezetésre, annak gyakorlata által; a középhaladókknak olyan darabok megtanulására, amelyeket a saját használatába mindenki szívesen bevezetne, de az év közbeni próbák behatároltsága miatt nem jut rá idő; a haladóknak pedig komolyabb kórusművek megtanulására, liturgiákra vagy közös egyházzenei fellépésekre felkészülve. Ezen túl találkozási alkalom is az egyes szkolák és szkolavezetők számára, barátságkötések és szakmai fórumok helyszíne. Az itt felnövő szkolák maguk is alakítottak a tábor arcultán, az igényeknek megfelelően változott a programok jellege, és a felvonultatott zenei anyag is az aktuális tudásszinthez méretezett. Így a tizenöt év alatt a szkolákkal együtt a tábor is felnőtt, mind a résztvevők létszámát, mind a tudásukat tekintve, és fokozatosan bővült, az utóbbi években már az egyetemista korosztály érdeklődésének megfelelően is.

Újjonnan alakuló vagy tudásukat elmélyíteni, fejleszteni vágyó gyermekszkolák az utóbbi években is szép számmal jelentkeztek, így a több év óta meglévő igény eredményeként idén újtjára indult a gödöllői (nagy) szkolatáborok kistestvére. A négynapos rendezvényre öt helyről érkeztek fiatal szkolák (Máriabesnyő, Óbuda, Krisztinaváros, Tata, Egyek), voltak olyanok, melyek már több éve működnek, mások a tábor után, ill. annak segítségével alakultak meg. Ennek megfelelően tudásuk sem volt egyforma. A próbák tehát ebben a táborban nem korcsoportonként, hanem szkolánként folytak, hogy a saját liturgikus használatukba bevezethető tételekkel ismerkedjenek meg a gyermekek és a vezetőik. Többen is voltak, akik egy konkrét liturgikus alkalom felkészülésében kértek segítséget, úgymint a legelső közös szolgálatuk szentmisén, vagy az egyházközségük életébe újjonnan bevezetendő zsolozsma-gyakorlat első alkalmá. Mivel kezdő szkolákról volt szó, sok esetben maguk a vezetők is tanácsra, segítségre, külső megerősítésre számítottak, ezért minden szkolához be volt osztva egy vagy két gyakorlott szkolavezető, egyházzenesz, akik a szkolák saját vezetőivel egyeztetve a próbákat tartották. A tapasztalatok szerint a gyermekeknek jót tett, hogy más vezényletével is énekelhettek, és a vezetőik is ötletet meríthettek a segítők által használt tanítási technikákból.

Az általam vezetett csoport tagjai többségében 12–14 év közötti lányok voltak, akik az Éneklő Egyház tételeit már ismerték, mert hosszabb ideje énekelnek együtt ünnepi és vasárnapi miséken. Velük egy ádventi vesperást kezdtünk el megtanulni, amivel a zsolozsmázást a templomukban megkezdenék. Mindkét vezetőjük, a karvezető és az orgonista is eljött a táborba, és együtt dolgoztunk

velük. Tanultunk kétszólamú zsoltártónus-feldolgozást, amelyet mind az ünnepi vesperás alkalmával, mind a misék zsoltározós szakaszaiban használni tudnak, de néhány egyszerűbb latin nyelvű kanciót, Benedicamus-trópuszt is, melyeket elénekeltük a tábor végén megtartott rövid hangversenyen.

Fontos megjegyezni, hogy —ahogyan a (nagy) szkolatáborban mindig is szokásos— a próbákon kívül is sokat éneklünk a napi három zsolozsmaóra és a tábor folyamán két-három szentmise elimádkozásával. Ezt már egészen kezdőkkel is meg tudjuk tenni, hiszen ki-ki a tudásszintjének megfelelő nehézségű tételekbe csatlakozik be, a többit pedig hallgatja, és mire a megtanulására kerül sor, már ismerős lesz neki. A bevezető fohászt, rövid zsolozsma-antifónákat, a kis doxológiát, respónzóriumot és Benedicamust már a legkisebbek, akár óvodások is meg tudják tanulni, az olvasni tudó gyermekek pedig be tudnak kapcsolódni a zsoltározásba. Akár néhány felnőtt vezetésével maguk is el tudnak énekelni egy kishórát. A népzsolozsma a jelenlévő kb. 70 fős tábori gyülekezettel a maga természetességében hangzott fel, abban a rendben, amit az ide érkezők megéreztek, megértettek és megtanultak, és ezután a maguk helyén igyekeznek önállóan is megvalósítani.

Sokan, akik —hozzám hasonlóan— gyermekkoruk óta, évente vesznek részt a szkolatáborokban, és most szkolavezetőként, segítőként itt voltak, megállapítottuk, hogy az első szkolatáborok hangulatát idéző, intenzív és termékeny négy napot zártunk a kis tábor végével. Nagyon jó volt megismerkedni más szkolavezetőkkel, akikkel mindeddig nem volt kapcsolatunk annak ellenére, hogy ugyanazzal a felfogással, ugyanazon az ügyön munkálkodunk, csak különböző helyeken, különböző társaságokkal. A kis tábor résztvevői azzal az ígérettel váltak el egymástól, hogy az őszi Magyarok Nagyasszonya szkolatalálkozón ismét együtt énekelnek majd Zsámbékon, és hogy jövő nyáron, az idén jelen lenni nem tudó szkolák bevonásával, újra együtt töltenek néhány napot Gödöllőn.

Reméljük, hogy nagyobb testvéréhez hasonlóan ez a tábor is sok évfordulót ér majd meg, és hogy a szkolatáborok intézménye tovább fog bővülni más vidékeken meginduló hasonló kezdeményezésekkel.

Németh Zsuzsanna
(LFZE, Egyházzene Tanszék MA II.)